

Alena Řehořová: Práce v sociální oblasti má smysl

Ředitelka Integrovaného centra sociálních služeb v Jihlavě v rozhovoru potvrzuje, že je pro ni sociální oblast vlastní a věří ve smysluplnost své práce.

Pani ředitelko, prosím, představte se našim čtenářům...

V sociální oblasti se pohybuji celý profesní život. Pracovala jsem v různých oblastech sociální sféry. Jsem vdaná, mám dvě dospělé dcery.

Dnešní doba je uspěchaná. Jaké máte koníčky?

Volné chvíle trávím s rodinou, přáteli. Ráda čtu, zajímám se o společenské dění.

Co vás vedlo k rozhodnutí věnovat své schopnosti a úsilí převážně seniorům, dětem a osobám se zdravotním postižením, jejichž situace si vyžaduje pomoc jiné osoby?

V minulosti jsem pracovala na sociálně právní ochraně dětí. Po vzniku kraje Vysočina jsem pracovala na odboru sociálních věcí, kde jsem se věnovala sociálním službám, financování sociálních služeb atd. Možná to bude znít jako klišé, ale je to oblast, kterou mám ráda, baví mě profesně a má smysl.

Sama se snažím na sobě neustále pracovat, rozšiřovat si znalosti a následně je zavádět do praxe. Vytvořila jsem si kolem sebe tým lidí, který to má nastaveno podobně jaká já. A to je pro mě velmi důležité.

Pohybujete se v prostředí, které určitě přináší radost a uspokojení z pomoci potřebným. Na druhou stranu může toto prostředí vyvolávat depresivní nálady. Jak je tomu u vás a jak se s tím vyrovnáváte?

Musím se přiznat, že se někdy depresivním náladám nedá úplně ubránit. Ale možná to nesouvisí ani tak přímo s prací, ale s tím, co se děje kolem. Ale je to všechno vzájemně propojené.

Myslím si, že je naprosto správné být nedobře naladěna, dát svým pocitům průchod. Nikdy se to však neděje na úkor poskytovaných služeb. Ale celkově si myslím, že péče a s ní spojené činnosti, nejsou depresivní.

Jak byste srovnala práci s potřebnými dříve a nyní? Jsou vidět zlepšení a nové možnosti?

Myslím si, že sociální služby dnes jednoznačně zaznamenaly velký rozvoj. Více se klade důraz na individualitu člověka, na jeho potřeby, zvyklosti. A těm se služba snaží přizpůsobit.

Samozřejmě i my máme svoje limity. Ale myslím si, že naši klienti nikdy nezaznamenali např. vysokou nemocnost zaměstnanců. Služby jim byly poskytovány tak, jak byly domluveny. A musím přiznat, že když vám vypadne několik pečovatelek z důvodu nemoci, tak v terénní službě je poměrně náročné zajistit to, co je domluveno. Tím, že se bude

ŘEDITELKA ICSS Alena Řehořová přeje své klientce k výročí.

Foto: archiv ICSS

postupně obměňovat generace seniorů, dojde k jejímu vysokému nárůstu, budou kladeny i vyšší nároky na poskytovatele sociálních služeb. To, co někdo nyní vezme s povděkem, druhému, který byl zvyklý na jiný životní standard, toto stačit nebude. A to je oblast pro změny a rozvoj.

Jak moc je pro vás obtížné shánět peníze na služby?

Jako každý jiný poskytovatel žádáme o finanční zdroje kraj, prostřednictvím žádosti o prostředky ze státního rozpočtu.

Dále jsme financování z rozpočtu Kraje Vysočina. Nezanedbatelný není ani příspěvek zřizovatele. Další výraznou část tvoří úhrady od klientů našich služeb.

Snažíme se využít všech zdrojů. Domnívám se, že skutečně hospodaříme efektivně a vynaložené prostředky dobře zvažujeme.

Podle vás, mění se pohled veřejnosti na staré občany? A jak?

Každý z nás má v rodině někoho v seniorském věku. A když ne doma, tak u svých přátel, známých. Takže předpokládám, že veřejnost má obecně povědomí o seniorské problematice.

To, že my, kteří s touto skupinou pracují dnes a denně, vidíme jejich postavení jinak, než ti, co problematiku znají okrajově, je jasné. Měli bychom být v určitých věcech a přístupu možná více citliví.

Co je nejčastější příčinou, že se na vás obrazejí lidé s žádostí o služby?

Typickým případem je, že se z rela-

tivně samostatného nejčastěji seniora, stane např. po mozkové příhodě, člověk, který je závislý na pomoci možná až úplné péči v mnoha oblastech. Zejména v oblasti hygieny, jídla, apod. Potom se na nás obrací rodinní příslušníci, musím říct, že často skutečně nešťastní, a žádají o pomoc.

Bohužel musím opět zmínit to, že nedostávají potřebné informace typu na koho se obrátit, co kdo poskytuje. Takže se obrací na nás a naše sociální pracovnice je seznamují s našimi službami, nebo i jinými poskytovateli.

Jsou jim nápomocny při vyřizování příspěvku na péči, různých kompenzačních pomůcek apod.

Co vás vždy potěší v práci a co vás naopak v poslední době potěšilo nečekaně?

Je to poděkování od rodin, kdy zkrátka poskytujete nějakou naši sociální službu. Potom člověk odejde do pobytového zařízení a rodina vás po nějaké době kontaktuje s tím, že péče u nás byla skutečně na vyšší úrovni.

A děkují za tu možnost využití našich služeb. Před pár lety mě velmi mile překvapili maturanti zdejšího gymnázia, kteří nám vybrané peníze darovali. A to mě skutečně dojalo.

Znáte nějaký univerzální recept na způsob života, aby staří museli využívat vašich služeb minimálně?

A existuje nějaký? Univerzální určitě ne. Asi se musíme smířit s tím, že s prodlužováním života přichází zákonitě jeho poslední etapa – stáří, a to je velmi často spojeno se zdra-

votními komplikacemi, nemocí. Ne vždy je spojeno s kvalitou života, jakou si představujeme.

Domnívám se, že využívání sociálních služeb skutečně s rostoucím počtem seniorů nás teprve čeká.

Otevřeli jste zrekonstruované prostory v Žižkově ulici. Jak jste spokojena s možnostmi zařízení, co ještě chybí k úplné spokojenosti?

Já jsem spokojená velmi. Dokonce bych řekla, že nám nechybí v tomto objektu nic. Samozřejmě se vychytávaly nějaké provozní věci.

Ale ve vztahu ke klientům jsem přesvědčena, že prostředí skutečně maximálně naplňuje moderní poskytování služeb. Určitě se dá ještě vylepšovat, to je tak vždy. Ale moje očekávání splnilo naprosto a doufám, že i klientů a zaměstnanců.

Co naopak zařízení nově umožňuje?

Je naprosto bezbariérové, takže lidé na vozíku, dokonce i na lůžku se mohou dostat ven na čerstvý vzduch. A to je z mého pohledu velmi důležité.

Jak na vás dopadá nízká nezaměstnanost?

Zatím nijak výrazně. Náš tým je stabilní, změny v něm jsou přirozené např. odchod do důchodu.

Nároky na naše zaměstnance máme poměrně vysoké. S tím je spojena i nějaká kultivovanost projevu, základní pravidla slušného chování. A to občas bývá problém.